

ZAMAGURSKÉ NOVINY

R

RAMAGU
DIVADLO

Regionálny mesačník | 10. september 2012 | Ročník I | Číslo 6 | Reg. č MK SR - EV 4585/12 | ISSN 1338-8061 | Cena: 1€

**VARIL PRE ARNOLDA
SCHWARZENEGGERA
FRANTIŠEK GURECKA**

**Situácia v
Zamagurí po
prvej svetovej
vojne**

13

**LK SKI
Jezersko
šanca pre deti
zo Zamaguria**

5

**Poslanecký
mandát
dočasne
prázdný**

3

**SL'UK viedol
Zamagurčan**

8

**Kto bol
svätý
Jodok?**

5

**DHZ Reľov
vít'az ligy**

16

SLOVO ŠÉFREDAKTORA: TLAČÍME VOZ DO MAGURY

Skončili sa prázdniny, odišlo leto, začala škola a vraj obdobie prázdninového oddychu je tu znova o rok. Nad tým posledným sa už druhé „prázdniny“ usmievam a nekomentujem to. Vybral som si sám, vyhovuje mi to a som si vedomý toho, že riskujem.

Iste, mohol som zabehnúť do Talianska na dva mesiace a zarobiť si napríklad zberom ovocia. Ja osobne to vnímam ako veľmi zaujímavú a atraktívnu alternatívu trávenia leta a spojenia príjemného s užitočným. Študent zažije príjemné obdobie, zarobí si nejaký ten groš, spozná kopu zaujímavých ľudí a donesie si domov hromadu zážitkov. Vybral som si však niečo iné a rozhodol som sa to risknúť. Leto v Zamagurí. Príležitosť brigádovať je ako šafránu a finálne ohodnotenie je často nie pre študenta veľmi uspokojivé, no buďme radi, že vôbec nejaké je. Ja nebrigádujem. Nemám čas. Rozhodol som sa, že hlavne v lete budem pred sebou tlačíť obrovský voz vrchovato naložený zámermi a nápadi. Tlačím ho do kopca, ktorý je poriadne strmý a pred sebou vidím ešte poriadny „stupák“. Potím sa, ale zvládam. Jedno šťastie, že sa zrazu na ceste zjaví Zdenko. Chytí sa voza a tlačíme spolu. Sem tam dáme za glg piva,

nech nám nohy rezkejšie chodník šlapú. Lívia a Simona utekajú hore kopcom za nami, že máme čakať, lebo aj ony by rady pomohli, veď sme predsa nejaký tím. Veľmi sa teším, pretože nech to už na tom svete chodí ako chce, chlapi sa bez ženskej ruky určite nezaobídu. Naše baby však nemajú len ruky, ale aj hlavu plnú nápadov, ktoré cestou priložíme na vozík. Cesta je hrboľatá a nápady z voza sem tam povyskakujú. Niektoré dokonca sami vyhodíme, musíme so silami hospodáriť efektívne, aby nám voz neutiekol znova nadol. Ako tak postupujeme stále vyššie, oproti vidím, ako si nás ktosi fotí. Zrazu však zacítim mäso. Grilované mäso. Kým Jano Gemza uložil kuracinu na grill, urobil nám nejaké fotky, ktoré sme samozrejme ešte v tú minútu uploadovali na našu facebookovú stránku. Najedli sme sa, posilnili, podebatovali a ideme všetci spolu znova hore. Našťastie má Lívia gitaru a hrá nám do kroku. Nie však piesne hocijaké! Spolu si spievame jej najnovší hit „Na okraji rieky stál“. Simona diriguje správne držanie tela a udržuje tempo. Chvíľu som sa nepozeral pod nohy a urobil som dobre, zbadal som totiž Kamila, ktorý sedel na okraji cesty a spokojne si bafkal fajku. Šikovný chlap sa na dlhej ceste stále zide a

veselo si teda ideme už v šestici. Nejde to ľahko, práve sme sa totiž pohádali. Ten tlačí viac, tomu sa nechce a ten zase s nami nestíha. Musíme sa nejak dohodnúť, inak to nejde. Do kopca už je len malý kúsok a bola by škoda pustiť vozík nadol alebo ho len tak nechať vedľa cesty. Poznáme sa už nejaký ten piatok a kompromis sa našiel, ideme teda ďalej. Putovanie do ťažkého vrchu Zamagurskej krajiny je s našim vozom veľmi náročné. Cesta na samotný vrchol je tá najdlhšia a najnáročnejšia. Ako keď človek kráča na Tri koruny. Plný síl prejde začiatkové mierne stúpanie a sila ubúda. Na samotnom špici je už energie málo, no práve tu musí človek zberať najviac. Trvá to pekne dlho a kroky po kovovej konštrukcii dávajú človeku poznať, že má v sebe srdce, ktoré bije ako zvon. Hurá, sme na Troch korunách. Takto je to aj s našim nákladom. Tlačíme a tlačíme a tešíme sa na špic. Tak radi by sme sa už posadili do vozíka a viezli sa a všetci veríme, že to raz príde. Hrboľatá a náročná cesta však človeku vyčistí hlavu a uvedomí si, že konečne robí niečo pre seba, síce iní za ten čas zarobia aj na tri autá, my neľutujeme, pretože jedného dňa si povieme, že to všetko stálo za to. Držte nám palce, pretože bez Vašej podpory to určite nepôjde!

Lukáš Marhefka

NAJLEPŠÍ ŠTUDENT A MATURANT V ZAMAGURÍ TEŠIA SA Z KRÁSNEJ FINANČNEJ ODMENY!

Stalo sa už tradíciou, že Klub Zamagurčanov v Bratislave každoročne odmení najlepšieho študenta a maturanta miestnej Spojenej školy za študijné výsledky. Výnimočne sa však tohtoročné odovzdávanie finančných odmien nekonalo počas Zamagurských folklórnych slávností ako býva zvykom, ale v pondelok, 27. augusta 2012 v priestoroch Mestského úradu v Spišskej Starej Vsi. Dvomi šikovnými dievčatami odovzdával ceny vdp. Doc. Andrej Filipek za prítomnosti pána primátora mesta Spišská Stará Ves Ing. Jozefa Harabina, vdp. Pavla Garaja a riaditeľky Spojenej školy Mgr. Anny Kromkovej. Dominika Budziňáková ako

najlepšia študentka a Silvia Dermová ako najlepšia maturantka obdržali od Klubu Zamagurčanov finančné odmeny, pekné ceny od mesta Spišská Stará Ves a podpísali sa tiež do pamätnej knihy mesta. Klub Zamagurčanov podporuje zamagurských študentov už niekoľko rokov. „Bratislavskí Zamagurčania“ chcú čo najviac pomôcť študentom zo Zamaguria, ktorí majú snahu a chuť študovať, či už v hlavnom alebo inom meste na Slovensku, či v zahraničí. Ako na toto krásne gesto reagujú samotné dievčatá?

Dominika Budziňáková: „Je príjemné pocíti vedieť, že okrem toho, že mám vo

štúdiu osobný prospech, vážia si moju prácu aj iní. Viem, že moje štúdium nie je v žiadnom prípade strata času, ale takáto motivácia dodá človeku chuť pracovať ďalej a ešte usilovnejšie. Do maturitného ročníka sa chcem preto pustiť s plným nasadením.“

Silvia Dermová: „Veľmi si vážim, že naši zamagurskí rodáci, ktorí síce už v Zamagurí nežijú, cítia sa byť jeho súčasťou a aj takouto formou sa ho nám, Zamagurčanom snažia spríjemniť. Ocenenie ma veľmi potešilo a tým väčšmi sa teším na moje vysokoškolské štúdium v našom hlavnom meste, veď aj tam možno stretnem nejakého rodáka.“ (smiech)

(lid)

„MYSLÍM GLOBÁLNE, SPRÁVAM SA LOKÁLNE!“ SKUPINKA ZAMAGURČANOV DOBYLA ZÁPADNÚ EURÓPU.

Skupinka mladých ľudí spoza Magury si vďaka svojej šikovnosti pozrela dve krásne európske krajiny- Francúzsko a Španielsko. Už začiatkom školského roku 2010/2011 prišla na Gymnázium do Spišskej Starej Vsi súčasná vedúca vychovávateľka CVČ pani Dlhá a jej kolega pán Michna s návrhom na vypracovanie zaujímavého projektu. Skupinke nadšencov sa síce prvýkrát nepodarilo uspieť, no nakoniec dokázali sebe, aj iným, že ak človek chce, všetko sa dosiahnuť dá a 19. júla tohto roku odleteli na dvojtzýdňový výlet do Francúzska a Španielska.

„Projekt bol zameraný na prírodu. Minulý rok prišlo asi 20 študentov zo Španielska a Francúzska k nám do Zamaguria, aby spoznali prírodné krásy našej malej krajinky a špeciálne nášho regiónu. S rovnakým zámerom sme sa vybrali k našim kamarátom zo západu aj my,“ hovorí zástupkyňa mládežníkov Dominika Budziňáková. Zahraniční študenti teda mohli obdivovať dominanty Zamaguria v sprievode študentov zo starovekého gymnázia. „Pobyt Francúzov a Španielov u nás bol pre nás veľkým zážitkom. Pochopiteľne sme sa teda tešili aj my k nim,“ úsmevne poznamenáva Dominika. Návšteva týchto dvoch zahraničných štátov bola pre študentov veľkým zážitkom. Okrem toho, že spoznali prírodné, či kultúrne krásy krajiny, výrazne sa

zdokonalili v jazykoch a nadviazali nové kamarátstva. „Vo Francúzsku nás čakal bohatý program. Učili sme sa liezť po skalách, jazdiť na kajakoch, pozreli sme si Lurdi a mnoho iných krásnych miest. Absolvovali sme tiež túru cez Pyreneje do Španielska, kde sme pár dní kempovali a zúčastňovali sa rôznych súťaží.“ Podľa Dominikíných slov bolo veľkým pozitívom hlavne to, že skupiny boli národnostne pomiešané. „Jednými z najkrajších večerov boli tie, kedy jednotliví zástupcovia štátov reprezentovali svoju krajinu vo forme jedál a kultúrnych programov. Našich súľancov, gulášu a džadiak sa Francúzi

nevedeli dojesť,“ smeje sa Dominika. „Tiež sa poriadne vyskákali na slovenské ľudové piesne a z tanečného čísla na goralskú nôtu boli doslova unesení,“ pokračuje. Rodáci zo Spišskej Starej Vsi, Spišských Hanušoviec, Veľkého Lipníka či Osturne si teda vychutnali dni plné zábavy a zážitkov, pričom vďaka svojej šikovnosti nemuseli zaplatiť ani cent, všetko bolo totiž dotované z fondov Európskej únie, z programu Mládež v akcii. „Dni strávené v zahraničí mi priniesli veľa krásnych zážitkov. Ako zástupkyňa mládežníkov za Slovensko som absolvovala tiež tzv. prípravnú návštevu s pánom primátorom mesta Spišská Stará Ves Ing. Jozefom Harabinom, pracovníkom CVČ Jaroslavom Michnom, pánom Kobelákom z Prešovského samosprávneho kraja a tlmočnicou. Už pri tejto takmer týždňovej návšteve Francúzska som vedela, že naša námaha bude odmenená krásnym letom!“

(lid)

POSLANECKÝ MANDÁT DOČASNE PRÁZDNY

Na poslednom mestskom zastupiteľstve mesta Spišská Stará Ves, ktoré sa uskutočnilo dňa 30. 8. 2012 o 16:30 sa dobrovoľne vzdal svojho mandátu poslanca mestského zastupiteľstva Mgr. Daniel Kostka. Primátor mesta Spišská Stará Ves Ing. Jozef Harabin a prítomní poslanci vzali tento fakt na vedomie

a poďakovali sa svojmu bývalému kolegovi za jeho prácu v mestskom zastupiteľstve. Daniel Kostka dôvody, pre ktoré sa rozhodol vzdať svojho mandátu na mieste neuviedol. Mesto je tak pripravené ponúknuť tento mandát prvému náhradníkovi, ktorého určil výsledok posledných volieb.

(lum)

DEŇ OBCE MATIAŠOVCE

Tento rok sa takmer všetky zamagurské obce môžu pochváliť vydarenými kultúrne – spoločenskými udalosťami. Výnimkou nebola ani druhá najväčšia zamagurská dedinka Matiašovce. V nedeľu, 12. augusta 2012, sa v areáli multifunkčného ihriska konalo podujatie s názvom „Deň obce Matiašovce“.

V tento deň sa zabudlo na každodenné problémy a prácu, pretože pre návštevníkov bol pripravený pestrý a bohatý program. Všetko to odštartovalo popoludní, o 13-stej hodine, kedy zaznela hudba, smiech a zavládla príjemná atmosféra. Detičky mali možnosť zúčastniť sa detskej olympiády a získať tak pekné vecné dary. Nezabudlo sa ani na športových nadšencov. Pre chlapcov bol pripravený futbalový turnaj generácií a ženy mohli ukázať svoje kvality vo volejbalovom turnaji. Na všetky strany zaváňala vôňa chutného gulášu z diviny, ľudia si mohli pochutnať na grilovaných špecialitách, ale aj na dobrom pivku. Čo

by to bolo za akciu, kde by sa neukázala šikovnosť a zručnosť domácich. Zabíjanie klinec, preťahovanie lanom, pitie piva na čas, rezanie dreva...to je len náznak toho, v čom všetkom si zmerali sily dospelí. Na týchto slávnostiach došlo však aj ku záchranej akcii. Dobrovoľný hasičský zbor Matiašovce však nesklamal a ukázal, že uhasiť horiace auto nie je pre nich žiaden problém. Zahanbiť sa nedali ani mladé a sympatické hasičky z Matiašoviec, ktoré predviedli hasičskú disciplínu - útok. Po tomto programe nasledoval kultúrny podvečer. Na toto milé podujatie prišiel spevák a herec Ladislav Ladomirjak, ktorý zaspieval najznámejšie slovenské hity. Po nádielke slovenskej pop-klasiky zazneli ľudové piesne v podaní ľudovej hudby Dušana Regeca. Večer patril Divadlu RAMAGU, ktoré sa predstavilo s tragédiou Hriech od Jozefa Gregora Tajovského. Po ňom už nasledovala voľná zábava a posedenie pri hudbe a občerstvení. (sib)

STRETNUTIE RODÁKOV V LECHNICI

Ani obec Lechnica tento rok nezaháľala a pripravila si pre svojich obyvateľov, ale aj všetkých Zamagurčanov príjemný program pri príležitosti odpustovej slávnosti na počesť a vďaka patrónovi farnosti, svätému Jodokovi. V nedeľu, 2. septembra 2012 sa v tejto dedinke konal Deň obce Lechnica s podnázvom „Stretnutie rodákov“. Tomuto milému podujatiu prišlo aj počasie, a tak sa do improvizovaného areálu pri obecnej úrade dostavilo množstvo návštevníkov. Tento deň bol zahájený slávnostnou odpustovou svätou omšou v kostole svätého Jodoka v Lechnici. Nasledovala detská olympiáda, ktorej sa zúčastnili dva tímy s názvami Modrý lev a Red fire. Po ťažkom boji tesne zvíťazil tím modrých a deti si vďaka sponzorom odniesli pekné ceny. Po namáhavých športových a vedomostných výkonoch prišiel na

rad príhovor pána starostu Lechnice Ing. Slavomíra Majerčáka, ktorý svojím slovom privítal všetkých prítomných. Potom už pódium ožilo spevom a tancom. Celý program sprevádzal moderátor Jožko Bryndza a spolu so svojou pani manželkou sa postaral o pestrú zábavu aj pre tých najmenších. Predstavil sa aj domáci detský folklórny súbor Flisocek a svoju komédiu „S kšefty nejsou žerty“ predviedlo aj Divadlo RAMAGU zo Spišskej Starej Vsi. Večer patril hudobno-zábavnej skupine Mloci a po nej už nasledovala voľná zábava pri živej hudbe s tombolou. Deň obce Lechnica pravdepodobne uzatvára letné akcie organizované samosprávou obcí v Zamagurí. O podujatia tohto typu nebola toto leto núdza, snáď sa črtá v Zamagurí nová tradícia. (sib)

LK SKI JEZERSKO ŠANCA PRE DETI ZO ZAMAGURIA

Leto je všeobecne pre deti obdobím, kedy majú vďaka slnečným dňom možnosť športovať a venovať sa telesným aktivitám, ktoré kladne vplývajú nielen na ich fyzický vývin, ale samozrejme aj na ten duševný. Zima je naopak časom, kedy sú možnosti športovania viac-menej obmedzené a deti sa stretávajú pri športe najčastejšie v telocvični počas záujmových krúžkov.

LK Ski Jezersko sa však rozhodlo ponúknuť deťom pestrú alternatívu trávenia voľného času počas zimnej sezóny. Lyžiarsky klub, ktorý vychováva mladých nádejných lyžiarov v Zamagurí vznikol 2. 10. 2009 z iniciatívy súčasného predsedu klubu Dr. Imricha Plevíka. V Zamagurí a hlavne v obci Jezersko sú podmienky pre lyžovanie skutočne závidenia hodné a práve preto sa tento klub postavil k výchove detí pre toto športové odvetvie naozaj profesionálne. Klub je zaregistrovaný v Slovenskej lyžiarskej asociácii a deti majú možnosť zúčastniť sa dokonca celoslovensky významných pretekov ako je napríklad Slovenský pohár. Všetci žiaci absolvujú počas sezóny lokálne preteky, ktoré sú organizované v blízkych obciach. Zúčastňujú sa však dokonca Východoslovenskej ligy, kde dosahujú vynikajúce výsledky. V kategórii predžiačiek obsadila Lenka Kováčiková (Sp. St. Ves) skvelé tretie

miesto a medzi najlepších 20 sa dostala aj Jessica Kremaská (Sp. Hanušovce) úradujúca na sedemnástej priečke. U mladších žiačok dosiahla cenné tretie miesto Janka Kremaská z Matiašoviec a Viktória Novotná zo Spišskej Starej Vsi sa mohla tešiť z pekného 15. miesta. V kategórii mladší žiaci bol najlepší Radovan Novotný (7. miesto), ďalej Jozef Sičár (15. miesto) a Jakub Kaňuk (23. miesto). V konkurencii starších žiakov sa umiestnil Rastislav Marhefka (Sp. Hanušovce) na 16. mieste a najstaršiu, juniorskú kategóriu absolvovala Iveta Kremaská, ktorá si vybojovala 11. miesto.

Žiaci zo Zamaguria preukázali vo východoslovenskej súťaži obrovský potenciál a zaujali popredné pozície. Veľkým úspechom klubu je aj účasť Lenky Kováčikovej na Slovenskom pohári, kde Lenka pre klub vybojovala krásne 18. miesto z celkového počtu okolo 90 pretekárov z celého Slovenska. Pod tieto úspechy sa jednoznačne podpísal aj tréningový proces, ktorý pozostáva z jesennej prípravy v telocvični (utorok a štvrtok, cca. 1,5 hod) a v nedele je na programe kondičná príprava, napríklad na bicykli. V zime sa samozrejme tréningy presúvajú na sneh, a to do Jezerska. Trénerom LK Ski Jezersko je pán Ing. Richard Králik, ktorý je licencovaným trénerom zjazdového lyžovania II. stupňa. Klub má momentálne vo vyhliadke spoluprácu aj s celoslovensky známym kondičným trénerom a manažérom Richardom Galovičom, rodákom z Matiašoviec, ktorý sa počas svojej kariéry podieľal na tréningoch mnohých profesionálnych športovcov. Mladí lyžiari zo Zamaguria majú teda v tomto klube zabezpečené výborné podmienky.

Každá sezóna im začína týždňovým

sústredením v alpskom stredisku Stubai, na ktoré sa deti každoročne veľmi tešia. Podstatnou informáciou je, že klub má svoje dvere otvorené aj pre nových záujemcov o tento šport a s radosťou uvíta nové zamagurské lyžiarske nádeje. Dr. Plevík však upozorňuje na dôležitosť vzťahu nielen detí k tejto aktivite, ale aj samotných rodičov, ktorých pomoc a asistancia je počas pretekov a tréningov veľmi potrebná.

Minimálne náklady na sezónu sa pohybujú okolo 400 € pre jedno dieťa. „Ak si však prepočítame cenu škatulky cigariet a vynásobíme ju počtom dní, prideme na to, že lyžovanie nemusí byť až také drahé. To sú veci, nad ktorými sa nikto nezamýšľa a predsa si tie cigarety kúpi,“ konštatuje predseda LK Ski Jezersko. V cene je zahrnutý tréningový proces a celosezónny ski-pass v lyžiarskom stredisku Jezersko. Vzhľadom na možnosť a podmienky, ktoré sa deťom naskytnú sú iste tieto náklady na celú sezónu priateľné.

Sezóna lyžiarov už klope na dvere a ak ste práve začali seriózne uvažovať o tom, že by aj vaše dieťa mohlo byť raz výborným lyžiarom a mohlo by vymeniť Facebook a televíziu za lyžiarsky svah, nové kamarátstva a skúsenosti, je najvyšší čas prihlásiť sa v LK Ski Jezersko, kde sú dvere otvorené aj pre tých, ktorí ešte nikdy na lyžiach nestáli.

(lum)

KTO BOL SVÄTÝ JODOK?

Pustovník, patrón pútnikov a kňaz žijúci v 7. storočí vo Francúzsku. Študoval teológiu a v roku 637 sa stal kňazom. Podľa životopisu tohto svätca, ktorý spracoval neznámy autor, sa uvádza, že ako druhorodený syn jedného z bretánskych panovníkov odišiel vo veku 20 rokov z domova. Dôvodom jeho odchodu bolo neprijatie panovníckeho žezla, ktorého sa

vzdal jeho starší brat po smrti ich otca. Následne sa pripojil k pútnikom, ktorí smerovali do Ríma, prešiel takmer celé Francúzsko a po svojich dlhých cestách sa nakoniec usadil v Ruinacu, kde údajne v roku 668 zomrel. O tomto významnom pustovníkovi sa zachovalo len málo informácií, ale historici sa zhodujú v tom, že jeho život bol náročný a preto sa ho rozhodol prežiť v ústraní. Pozoruhodnosťou je farský chrám v Lechnici, ktorý je jediným patrocíniom tohto svätca na Slovensku.

(sib)

JEDINÉ CENTRUM VOĽNÉHO ČASU V ZAMAGURÍ OHROZENÉ.

Novela zákona o financovaní škôl a školských zariadení môže znamenať pre Centrum voľného času v Spišskej Starej Vsi, ktoré pokrýva voľnočasové aktivity detí zo všetkých zamagurských obcí začiatok konca.

Nové navrhované zákony z kabinetu Dušana Čaploviča hovoria o zmene pridelovania finančných prostriedkov pre detské centrá. Peniaze by tak nemali ísť priamo pre CVČ na počet detí v nich, ale prostriedky budú pridelené obci podľa počtu detí istej vekovej kategórie. Obec teda dostane finančné prostriedky na zabezpečenie voľnočasových aktivít pre svojich najmenších. Samospráva sa teda môže rozhodnúť, či vďaka týmto peniazom vynaloží úsilie a pripraví pre deti voľnočasové aktivity, alebo ich posunie do centra voľného času. Peniaze má dostať každá obec, aj taká, ktorá centrum voľného času neprevádzkuje.

Čo to môže znamenať pre naše Centrum voľného času? V súčasnosti CVČ Spišská Stará Ves zabezpečuje voľnočasové aktivity a krúžky na vysokej úrovni pre deti a mládež zo všetkých obcí Zamaguria. CVČ teda dostáva peniaze na tie deti, ktoré CVČ navštevujú, a to bez rozdielu ich trvalého bydliska. CVČ v Spišskej Starej Vsi tak môže navštevovať Jožko z Veľkej Frankovej, Mirka z Reľova, či Majka z Lesnice. Deti majú dvere dokorán otvorené. Čo sa však novelou zákona môže stať? Mesto Spišská Stará Ves dostane obnos peňazí na počet detí vo veku od 5 do 14 rokov a

tieto peniaze vynaloží na aktivity centra voľného času v meste. Peniaze budú teda určené na voľnočasové aktivity detí z mesta Spišská Stará Ves. Peňazí bude mať teda CVČ podstatne menej ako doposiaľ, a tak logicky nebude schopné pokrývať záujem detí z iných obcí, na ktoré sú pridelené peniaze v mieste ich trvalého bydliska.

Otázka teda znie: Budeme azda deťom kontrolovať ich trvalé bydlisko pred vstupom do CVČ? Jožko ty sa u nás v CVČ nemôžeš hrať, lebo na teba sú peniaze pridelené v Osturni a povedz aj spolužiakovi Mirkovi z Haligoviec, nech k nám viac nechodí, pretože peniažky na jeho voľnočasové aktivity sú na Obecnom úrade v Haligovciach. Znie to príšerne, ale toto sa môže stať. Pán minister nás posledné mesiace bombarduje svojimi inovatívnymi a v skutku zaujímavými riešeniami v oblasti školstva a jeho obľúbeným športom je zrejme „rozvírenie diskusie“. V kresle bratislavskej kancelárie však zrejme nedomyslel to, aký to môže mať dopad pre oblasti, kde slúži jedno CVČ pre 17 obcí. Budú obce v Zamagurí ochotné spolupracovať s CVČ v Spišskej Starej Vsi aj po finančnej stránke a dohodnú sa, aby jediné centrum pre deti zastrešilo voľnočasové aktivity detí z ich obce? Ťažko povedať a priznám sa, nechcem byť naivný. Nezávislí odborníci sa v médiách nechali počuť, že takýto spôsob financovania detských aktivít môže dospieť dokonca do situácie, kedy sa z týchto peňazí začnú stavať napríklad chodníky.

Treba však povedať aj „B“. Poďakovať sa môžeme hlavne centrá, ktoré umelo nafukovali počet detí, ktoré v skutočnosti pokrývali. Božie mlyny pomleli nafúknuté klamstvá a dnes tu máme problém vďaka hazardu s voľným časom slovenských detí. Kradnúť zo štátnej kasy peniaze na deti, ktoré reálne nikto nikdy nevidel sa môže stať hádam len na Slovensku. Kto chce kam,

pomôžeme mu tam. Doplátí samozrejme ten najmenší a poptivý.

Na stanovisko sme sa opýtali aj pani Márie Dlhej, vedúcej vychovávateľky Centra voľného času Šťastenko Spišská Stará Ves.

„Štát ma jednoducho povinnosť starať sa o svojich občanov a rovnako aj o tých najmenších. Súhlasím, nech prideluje peniaze na deti, ale nech potom zohľadní aj to, že mesto ako to naše vyvíja aktivity pre deti a prevádzkuje CVČ. Nech sú potom takéto centrá pánom ministrom zohľadnené aj finančne. Dieťa má u nás plnohodnotný servis. Vyberá si zo širokej škály záujmových krúžkov, dostáva metodické usmernenie a pomoc, plnohodnotné priestory, ktoré sú zabezpečené a prispôbené detským aktivitám. Nehovoriac o teple a samozrejme hygiene a ďalších veciach. Každé dieťa dostáva od nás Mikulášsky balíček a iné pozornosti, či servis, na ktoré je centrum voľného času pripravené a uspokojené.“

Do konca kalendárneho roka 2012 funguje financovanie CVČ „po starom“, čo však nastane od januára, zrejme ukáže prax. Tejto téme sa budeme venovať aj naďalej a v ďalších číslach prinesieme aktuálne informácie.

(lum)

OPÝTALI SME SA...

Ako vnímate novelu zákona o financovaní škôl a školských zariadení, ktorá má riešiť aj situáciu financovania voľnočasových aktivít detí v obci ?

(Obec ma totiž podľa tejto novely dostávať peniaze na počet detí v danej obci a z týchto peňazí zabezpečiť voľnočasové aktivity tých najmenších.)

**Obec Matiašovce
(Mgr. Marián Štefaňák,
starosta)**

Až skúsenosť z praxe ukáže či je to prospešný krok. No to budeme vedieť povedať až

po určitej dobe. Samozrejme, každý groš do rozpočtu škôl a školských zariadení je prínosom, zároveň treba podotknúť, že to budú aj nové povinnosti pre pedagogických a nepedagogických zamestnancov.

SAMOSPRÁVA VEREJNÉ OBSTARÁVANIE 2

V minulom vydaní Zamagurských novín som vám milí čitatelia dal do pozornosti, že pripraviť verejné obstarávanie kvalitne a zodpovedne nie je vôbec jednoduché. Taktiež som uviedol, že hneď na začiatku je potrebné stanoviť priority, čo je nutné nakúpiť hneď a čo môže ešte nejaký čas počkať a zároveň som zdôraznil dôležitosť trhovej konkurencie na strane ponuky. V tomto vydaní by som v tejto dnes veľmi frekventovanej téme pokračoval.

Častým problémom, s ktorým sa stretávame pri verejnom obstarávaní je zle zadaný predmet obstarávania. Pri nepresnom, či nedostatočne zadanom predmete obstarávania často dochádza k mnohým nedorozumeniam a obstarávateľ musí dodatočne vysvetľovať jednotlivým uchádzačom súťažné podklady.

**Obec Lesnica
(Ján Gonděk,
starosta)**

Podľa terajších pravidiel môže byť centrum voľného času alebo školské stredisko záujmovej činnosti zriadené aj pre deti zo susedných okresov, čo v dnešnej dobe znamená, že do krúžkov v niektorých organizáciách zabezpečujúcich mimoškolské voľnočasové aktivity sú zapísané tisíce detí, hoci v obci žijú stovky obyvateľov. V týchto prípadoch rozhoduje o použití finančných prostriedkov na záujmové vzdelávanie detí z iných obcí obec, ktorá má na území obce zriadené centrum voľného času alebo školské stredisko záujmovej činnosti. Toto sa navrhuje zmeniť.

Financovanie detí prihlásených do centra voľného času reaguje na vývoj podielových daní. V tomto kalendárnom roku je dotácia na jedno dieťa približne 192 eur, pričom to isté dieťa môže byť zapísané vo viacerých centrách voľného času u rôznych zriaďovateľov, čo znamená, že je nositeľom peňazí

Predtým, ako pripravíte samotné verejné obstarávanie, je vhodné vykonať malý prieskum trhu za účasti troch až piatich dodávateľov. Nemalo by byť pre vás žiadnym prekvapením, ak vám jednotliví dodávateľia na rovnaké otázky cenového i necenového charakteru odpovedia úplne rôzne.

Pri realizácii verejného obstarávania myslite aj na dostatočnú publicitu, aby sa potenciálni dodávateľia o pripravovanej zákazke dozvedeli. Využite vašu webovú stránku, oslovte firmy priamo alebo cez dopytové portály a samozrejme nezabudnite na vestník verejného obstarávania.

V ďalšom kroku sa spojte s odborníkmi na verejné obstarávanie, pretože vo verejnom obstarávaní nie je priestor na chyby. Nie je žiadnou hanbou osloviť odborníkov, lebo tí sa venujú tejto problematike takmer každý deň.

pre viaceré organizácie poskytujúce mimoškolské voľnočasové aktivity. To však neznamená, že reálne tieto krúžky navštevuje a už vôbec nič to nehovorí o ich kvalite.

Napríklad: v súčasnosti štát poskytne na dieťa, ktoré absolvuje 3 hodiny záujmového vzdelávania v centre voľného času u jedného zriaďovateľa približne 192 eur, ale na dieťa, ktoré absolvuje po 1 hodine záujmového vzdelávania u 3 rôznych zriaďovateľov centier voľného času približne 3 x 192 eur, t.j. 576 eur. Terajší systém nie je nastavený správne. Podporuje čierne duše, ktoré sú dobré iba na získanie peňazí. V dôsledku toho sa samosprávy navzájom vykrádajú, na čo v konečnom dôsledku doplatia deti, ktorým sú určené peniaze na mimoškolské aktivity.

**Mesto Spišská
Stará Ves (Ing.
Ján Kurňava,
zamestnanec)**

C e n t r u m voľného času v Spišskej Starej Vsi zabezpečuje voľnočasové

aktivity pre deti z obcí celého Zamaguria a z časti aj z okresu Stará Ľubovňa. Súčasná právna úprava zabezpečuje pri jej dodržiavaní maximálne možnosti detí bez ohľadu na situáciu obcí, riešiť svoje aktivity mimo vyučovacieho procesu. Navrhovaná zmena túto situáciu mení a pokiaľ nebudú finančné prostriedky účelovo viazané na voľnočasové aktivity detí, je možné, že ich starostovia nebudú schopní zabezpečiť.

Snažte sa komunikovať elektronicky. Ušetríte si tým veľa času a nákladov na tlač a poštovné. Pri mailovej komunikácii požiadať každého uchádzača, aby vám potvrdil prečítanie vami zaslaných správ. Celú problematiku konkrétneho verejného obstarávania si archivujte na elektronický nosič.

Pokračovanie v ďalšom vydaní Zamagurských novín.

(mam)

LUDOVÉ MÚDROSTI ZAMAGURČANOV:

*Co či z pjéknej misky
ked je prožno...*

SLUK VIEDOL ZAMAGURČAN! BRATIA ANTALÍKOVCI Z VEĽKÉHO LIPNÍKA VÝZNAMNÍ SLOVENSKÍ UMELCI

30. 6. 1931 sa narodili v obci Veľký Lipník bratia Július a Štefan Antalíkovci. Málokto v Zamagurí vie, že tieto dve mená sú úzko späté s najlepšimi tanečnými kolektívami na Slovensku.

Július a Štefan Antalíkovci sa narodili pre tanec a umenie. V roku 1954 svoj talent predviedli v prestížnom tanečnom súbore Lúčnica a neskôr v Slovenskom ľudovom umeleckom kolektíve (SEUK). Bratia svorne ukončili Vysokú školu múzických umení (Bratislava) v roku 1968 v odbore Pedagogika tanca a získali tak titul Mgr. art. Obaja pôsobili v SEUK-u ako členovia tanečného súboru a sólisti, Štefan bol však aj jeho tanečným majstrom, choreografom a dokonca režisér. Je autorom mnohých úspešných programov a choreografií, jednou z najvýznamnejších je napríklad tanec Pri tekovskom hajlochu. Aktívne tu pôsobil 41 rokov a jeho osobnosť je

jednou z najvýznamnejších v doterajšej histórii tohto profesionálneho ľudového kolektívu. Umelec Štefan Antalík umiera v roku 2000 ako prvý z nezabudnuteľnej dvojice bratov Antalíkovcov, rodákov z Veľkého Lipníka.

Jeho brat Július mal v SEUK-u funkciu tanečného pedagóga, vedúceho tanečného súboru, manažéra a inšpicienta. Svoj tanečný talent umocnil aj dokonalým hereckým prevedením, čo

neostalo nepovšimnuté. Režisér Martin Ťapák ho obsadzoval vo svojich filmoch. Najznámejším titulom, v ktorom sa Július predstavil bol Živý Bič (1966), kde stvárnil úlohu bubeníka a zahral si tak po boku Jozefa Krónera, Mikuláša Hubu, Štefana Kvietika a Emílie Vašaryovej, či Viery Strniskovej. V roku 1980 sa ako herec predstavil aj vo filme Na baňu klopajú od režiséra Andreja Lettricha, autora mnohých známych filmov ako napríklad Červené víno (v ktorom sa taktiež ukázal), či Alžbetin dvor. Ďalej to boli filmy Balada o Vojtovej Maríne, Sváko Ragan, Prečo Adam Chvojka spáva doma. Július po svojej dlhoročnej a významnej kariére odchádza na večný odpočinok 30. 10. 2006. Bratia Antalíkovci z Veľkého Lipníka jednoznačne patrili a patria medzi veľikánov svojho umeleckého fachu a sú jednými z tých, ktorí vzbudzujú hrdosť na našu rodnú zamagurskú hrudu. (lum)

ČO JE NOVÉ V „REŠTE“?

Strecha Reštaurácie NOVA prezrádza nový zámer majiteľa. Rozrastú sa reštaurácia, bar a discoklub o sestru ubytovňu? Majiteľ Jaroslav Kočinský hovorí pre Zamagurské noviny o svojich plánoch.

„Dôvodom prístavby je stará, nefunkčná strecha.“ Zastrešenie priestorov však vedenie riešilo trochu netradične. „Postaviť normálnu strechu by bolo kvôli starej platni veľmi nákladné,“ pokračuje. „Preto sme sa rozhodli navrhnuť projekt, ktorý bude riešiť prikrýtie budovy ako ubytováciu

časť.“ Toto šikovné a logické riešenie zastrešenia zatiaľ teda nemá slúžiť ako penzión, či akákoľvek iná ubytovňa. Pán Kočinský však nevylučuje, že v priebehu niekoľkých rokov priestory na ubytovanie využije. „Projekt je spracovaný tak, že primárna funkcia stavby je ubytovacia. Preto ak sa raz rozhodneme túto funkciu využiť, nebude to žiadny problém, veď pripravené je všetko.“ Hrubá práca na tejto stavbe by mala byť dokončená koncom novembra, čo sa s pripravenými priestormi bude robiť ďalej, však ostáva zatiaľ stále otáznou. (lid)

NÁZOR ČITATEĽA: ZDRAVOTNÉ STREDISKO

V meste Spišská Stará Ves existuje zdravotné stredisko, ktoré slúži nielen domácim, ale aj mnohým ľuďom z okolitých dedín Zamaguria. Vyzerá však tak, ako vyzerá. Sú tu štyri ambulancie, dvaja obvodní lekári, ambulancie dentistov a detské oddelenie. Budova bola postavená ešte za socializmu, ale nikoho dodnes nenapadlo, že ambulancie navštevujú aj imobilní pacienti. Práve na tých si nikto

nespomenul pri stavbe budovy. Niet tu bezbariérového prístupu. A ani doposiaľ to nikoho nenapadlo, že treba častokrát dopraviť aj vyše sto kilogramového pacienta na prvé či druhé poschodie. Veru nie je to jednoduché a ani smiešne, a zvlášť, keď je to akútny prípad.

Sestričky nevládzu a aj dvaja chlapi majú čo robiť. V meste máme aj ZS a DSS, kde sú už ľudia odkázaní na pomoc.

Nenašlo by sa prelomové riešenie? Pomohol by nový projekt, aby sa zmeny a úpravy považovali za výdavok, ktorý poslúži ľuďom, ktorí celý život pracovali a teraz, keď už nevládzu, zabúdame na nich.

Starí ľudia sú nositeľmi hodnôt, sú vlastníčkmi múdrosti. Keby každý chcel pomôcť druhému, pomohlo by to všetkým.

Margita Krišandová

FURMANSKÉ PRETEKY JEDINÉ PODUJATIE SVOJHO DRUHU V ZAMAGURÍ

25. augusta (nedeľa) sa v najdlhšej obci na Slovensku, v Osturni, konali tradičné Furmanské preteky, ktoré sú jediným podujatím svojho druhu v Zamagurí.

Osturňa si pripomenula ušľachtilé a náročné remeslo furmanov už po štvrtýkrát a obec sa mohla tešiť veľkému diváckemu záujmu, nielen z Osturne alebo zo Zamaguria, ale dokonca z Poľska. Účasť furmanov bola rovnako ako aj po minulé roky hojná a do merania síl sa zapojilo deväť mužov, z toho dvaja domáci reprezentanti, páni Lešundák (8. miesto) a Kušnirak (6. miesto). Kone so svojimi pánmi zápasili v troch súťažných

disciplínach, v ktorých nazbieral najviac bodov Ján Halčín z Lendaku a stal sa tak víťazom Furmanských pretekov v Osturni.

Furman a kôň museli čeliť rôznym prekážkam v disciplínach zručnosti a v disciplíne silovej išlo o fyzicky najzdatnejšieho koňa, ktorého mal v Osturni pán Vladimír Vida a celkovo si odniesol trofej za 3. miesto. Vicemajstrom sa stal mladý furman Ján Nébus. Podľa slov organizátora bolo podujatie z istých príčin ešte v nedeľu ráno ohrozené, no všetko sa podarilo zabezpečiť včas. Podujatiu nechýbala tradične skvelá osturnianska atmosféra, mnoho

nadšených divákov a hlavne nefalšované a skutočné súboje samotných aktérov a ich tátošov. Ozdobou podujatia bolo tradičné vystúpenie speváckeho súboru Osturňanka i novovzniknutého detského folklórneho súboru Osturňáčik. Počas prestávky sa predstavil aj folklórny súbor z Niedzice, zo susedného Poľska.

Na záver sezóny letných podujatí môžeme skonštatovať, že popri množstvu akcií, ktoré nesú názov „Deň Obce“ je Osturňa svojím podujatím v Zamagurí najoriginálnejšia a veríme, že si túto akciu udrží a tradícia pretekov ostane v Osturni čo najdlhšie.

(lum)

MALÝ PIENINSKÝ MARATÓN.

Dňa 1.9.2012 sa v Červenom Kláštore konal už piaty ročník preteku Malý Pieninský maratón. 18-kilometrový beh bol odštartovaný o 9:30 hod. pred rekreačným zariadením Dunajec Village a súťažilo sa vo viacerých kategóriách: ženy, muži A,B,C,D,E, či štafety dvojčlenných tímov 9+9 km. Organizátor preteku, Bežecký klub Stará Lubovňa, určil tiež zaujímavú kategóriu, prechod prielomu chôdzou

pre nebežcov a rodinných príslušníkov pretekárov. Držiteľom titulu najlepšieho bežca maratónu v Pieninách za rok 2012 sa stal Tomáš Kubej s poradovým číslom 69, ktorý zvládol 18-kilometrovú trasu za krásny čas 1:02:23. Malý Pieninský maratón sa v Červenom Kláštore stáva postupne peknou tradíciou a každým rokom sa ho zúčastňuje čoraz viac bežcov i návštevníkov.

(lid)

**“VARIL SOM PRE ARNOLDA
SCHWARZENEGGERA”**

František Gurecka

František Gurecka je človek, ktorý nás privítal vo svojom motoreste v Reľove s úsmevom na tvári a porozprával nám niečo o svojom pestrom živote poctivého kuchára, o tom ako začínal podnikáť vo svojej rodnej obci tesne po revolúcii a o tom, ako rád sa vracia z rakúskej špičkovej kuchyne domov do Zamaguria. Jeho ohromná skromnosť akoby ani nepatrila k jeho profesionalite a značným skúsenostiam v gastronómii. Bolo nám čou poodhaliť Vám niektoré zákutia jeho života. Aj tento mesiac sme sa zhovárali so skvelým človekom, akým je pán František Gurecka.

V gastronómii pracujete celý svoj život, začali ste ešte počas strednej školy. Zvažovali ste voľbu povolania alebo to bolo jednoznačné.

Veľmi som nezvažoval, pre gastronómiu som sa rozhodol hneď. Dva roky som bol na vojne v Šumave a hneď potom som sa vrátil naspäť do hotela Bellevue, kde som praxoval už počas strednej školy. Ďalej v 90. roku som odišiel do Viedne na letnú sezónu ako kuchár.

Čo nové priniesla Viedeň?

Pracoval som ako kuchár v obrovskej reštaurácii, kde sme za deň vyprodukovali pokojne aj 700 obedov. Bolo to oproti Bellevue v tomto určite zmena.

Dá sa 700 obedov kvalitatívne v jednej kuchyni zvládnuť?

Bola to reštaurácia, kde ste mali absolútne všetko na úrovni. O prevádzku sa starali dvaja šéfovia, ktorí boli v práci každý deň. Jeden z nich mal na starosti potraviny a ten druhý sa zasa staral o personál. Všetko fungovalo na 100% a vďaka tomu sme mali niekedy spomínaných 700 obedov. Kapacita reštaurácie bola okolo 200 miest a riešená bola podobne ako aj u nás, sedelo sa vo vnútri ale aj vonku pri Dunaji.

Kedy ste sa rozhodli podnikáť vo svojej rodnej obci?

V roku 1994 vznikol tento motorest. Samozrejme, išlo to postupne. Najprv sme urobili jednu časť, a to dole a potom sme postupne pristavili ďalšiu časť, tú hornú, v ktorej sedíme teraz. Potreboval som aj parkovisko, čo riešil aj dopravný inšpektorát, ale keďže je to ešte v obci, lebo tabuľa je od nás len pár metrov, z tohto hľadiska to nebol žiaden problém. Náročnejšie bolo niečo vybaviť na „životnom prostredí“, oni boli zvyknutí na veľké veci a keď niekto urobil niečo malé, aj napriek tomu sa musel riadiť predpismi, ktoré boli nastavené pre väčšie prevádzky. Napríklad predpis vyžadoval na parkovisku lapače olejov a podobne... Nakoniec sme sa zhodli, že na túto kapacitu to nebolo potrebné. Bolo to ešte na prelome, tak to bolo také... Asi sa báli, že sa Dunajec zašpiní z oleja, čo tu vytečie na parkovisku... (úsmev).

>>>

Prepočítala sa však kapacita a uznali, že to nemá negatívne vplyvy.

Od roku 1994 funguje motorest nepretržite?

18 rokov fungujeme skôr sezónne. Bolo obdobie, kedy som bol dlho v Nemecku a reštaurácia bola sedem alebo až osem rokov zatvorená. Z práce v zahraničí sa ale aj v posledných rokoch vraciam a v lete je motorest v prevádzke.

Nebáli ste sa ísť vtedy do risku, že to jednoducho nepôjde, pretože vtedy ešte nebol zaužívaný trend, kedy sa rodinka s deťmi vyberie v sobotu na obed... ?

Nebáli sme sa. Keď sme chodievali v nedeľu do kostola, tak samý trabant išiel po ceste dole. Nemci chodievali pozeráť na naše dediny, to sa im veľmi páčilo. Dúfal som teda, že budú chodiť ďalej. Je to blízko pri ceste, tak som vedel, že sa niekto určite zastaví. Vtedy ešte bolo na Slovensku lacnejšie a chodili aj Poliáci, takže sa to oplátilo. Je to vidno aj na návštevách domácej klientely, niekedy ľudia chodievali viac. Príchodom eura sa stal kurz pre Poľsko nevýhodný, no po dvoch rokoch začali chodiť znova.

Je táto reštaurácia popri Vašej takmer celoročnej práci v Rakúsku len Vaším koníčkom?

Je to určite mojím koníčkom, ale treba aj robiť a robím aj ja. Otvorené je len v lete, pretože v zime by to asi nejaký ten mesiac nešlo. V lete chodia turisti s deťmi a preto je to úplne iné. Takto je to dobre. Teraz chodia aj tunajší, pretože hore v dedine je krčma zatvorená, neviem prečo... aj teraz sedia dole na pivku, takže v lete sa zastavia aj z Reľova.

Ako ste sa dostali ako kuchár do Rakúska?

Bolo to takto. Vôbec som o Rakúsku neuvažoval, no kamarát bol čašník, ešte v hoteli Bellevue a doniesol jedného dňa noviny, kde bol inzerát a hľadali čašníka aj kuchára. Prišli sme tam a on začal hovoriť v kuchyni so šéfom, ja som nerozumel ani slovo. Šéf pozrel na mňa a pýta sa: „Deutch?“ a ja mu hovorím, že nie... „Poľsky?“ hovorím, že po poľsky viem, tak ma zobral do kuchyne a jeho

DÁTUM NARODENIA:	1. 6. 1962
VIEROVYZNANIE:	KREŠŤAN KATOLÍK
HOBBY:	LYŽE A BICYKEL
UMENIE:	DOBRÝ FILM, EUDOVÁ HUDBA
POLITICKÝ NÁZOR:	NEUTRÁL

František
Gurecka

pani šéfkou kuchyne bola Polka. (úsmev)

Teraz už nemčina problém nie je...

Nie, samozrejme ju ovládam. Aj výplatu si viem poprosiť, keď nedávajú. Aj „málo“ viem, ako sa povie... (smiech)

Máte svoju reštauráciu na Slovensku a varíte v Rakúsku, môžete to teda pokojne porovnať. Aký je zásadný rozdiel?

Na Slovensku máme normy, rezeň má 100 gramov, 150 gramov a v Rakúsku som v kuchyni váhu nevidel, skutočne nikde nebola. Rezeň je jednoducho na celý tanier a samozrejme na kvalitnom oleji, potraviny sú všetky čerstvé. Je to obrovský rozdiel. Keď si na Slovensku dáte 100 gramový rezeň, tak potom čo ho pripravíte Vám na tanieri ostane malý kúsok. Keď som pracoval v Alpách, tak tam sa napríklad všetko robilo na masle, olej sa vôbec ani nepoužíval, len do nejakých šalátov, to bolo pre mňa dosť zvláštne. Rozdiely sú samozrejme aj v cene. Pracoval som aj v Nemecku a tam je to s Rakúskom veľmi podobné.

*Radšej nižšie ceny a
predať, ako vysoké a
nepriđe nikto.*

Aká je atmosféra vo veľkej rakúskej kuchyni?

Úplne bežná a normálna ako tu. Keď je veľa práce, spoločne sa maká a keď je toho menej, je čas aj na rozhovory a podobne. Nie je to ničím výnimočné.

Napadá Vás nejaká vtipná príhoda z kuchyne?

V Rakúsku som raz zažil vtipnú príhodu, keď kolega pripravoval vyprážaný syr a rozliat sa mu na panvici. Keď to videla šéfka, okamžite mu povedala, nech to urobí znova. Urobil

to teda znova a syr sa mu roztiekol zase. Šéfka sa nahnevala a povedala, že si to urobí sama. Vzala panvicu a sranda bola v tom, že aj jej sa ten syr roztiekol, tak ho zhodila z panvice, kopla pod sporák a povedala, že syr už nie je.

Aká je kultúra reštaurácii v Rakúsku, je rozdiel v stolovaní?

Tam si človeka čašníci viac všimajú. Sú inak platení ako tu. Čím viac stolov urobí, o to lepšie je zaplatený, má z toho nejaké percentá, preto je milý, úslušný a snaží sa, pretože mimochodom vie, že za to dostane aj nejaký tringelt. U nás prídete do reštaurácie a nikto si Vás niekedy ani nevšimne. Čašníčka číta noviny alebo sa hrá s telefónom.

Prečo je to tak?

Nemá motiváciu a je jej jedno, či skáče okolo ľudí alebo nie. Šéf jej povie, že jej dá na hodinu tolko a tolko a nestará sa. A ak sa niekto ešte ozve, že si niečo želá, tak je pomaly nahnevaná, že ju znova niekto otravuje. Ak by mi prišiel hosť a pil by som tu pivo a ani by som sa nepozdravil, asi by sa tu nikto viac nevrátil. Tam keď sa objaví hosť, čašník ho pekne privíta, opýta sa, či chce sedieť von alebo dnu, usadí ho podľa počtu osôb, venuje sa zákazníčkovi.

Motorest je skôr taký rodinný podnik, ako to tu funguje?

Brat, ktorý bol stolár mi to tu prakticky celé postavil a veľmi mi v tomto pomohol. O podnikanie sa starám sám, ale v prípade nutnosti, keď človek nestíha naozaj všetko obehať, pomôže mi aj moja sestra, ktorá je tiež vyučená kuchárka. Je tu rodinná atmosféra.

Skúšali ste niekedy variť v Rakúsku niečo slovenské? Napríklad halušky?

Nie, pretože oni to nepoznajú a keď to majú na tanieri, vyzerá to jednoducho, takže nie sú veľmi na naše jedlá. Nemajú

>>>

ani bryndzu, ale majú zase také svoje halušky so syrom a podobne. Syr majú naozaj veľmi dobrý. Na slovenskú kuchyňu teda nie sú naučení ani zvyknutí. Tam je štandard trošku vyšší ako v bežnej reštaurácii na Slovensku, idú tam špeciality, ktoré my tu nemôžeme ponúkať, lebo by sme to nepredali. Musíme robiť to, čo sa dá predať, aby bol čo najnižší odpad a podobne.

Aká je vaša cenová stratégia?

Jednoduchá. Radšej nižšie ceny a predať, ako vysoké a nepríde nikto. Samozrejme musíme myslieť aj na to, aby sa niečo zarobilo, takže niečo v tom zmysle.

Stalo sa Vám, že si Vás dal zavolať hosť k stolu a chcel sa Vám odvdáčiť?

Je to tam úplne bežné. V tých menších reštauráciách nie, ale v tých väčších je napríklad bežné, že hostia posielajú tringelty do kuchyne. Niekedy aj nejaké pivo pošlú hostia kuchárovi, tam je to normálna vec.

Varili ste pre nejakých prominentných hostí?

V Alpách to bol napríklad nemecký herec Ottfried Fischer alebo Arnold Schwarzenegger. Ten býval aj v hoteli, kde som pracoval. Do novín sa napísalo, že je v inom hoteli, aby odlákali fanúšikov. Veľmi ho človek ani nevidel, len čo vystúpil z auta, bola okolo neho ochranka, ale my sme samozrejme na neho z kuchyne pozreli.

Pamätáte si, čo si Schwarzenegger v ten deň dal?

To presne neviem, pretože sme pre neho chystali bufetové stoly, kde mal na výber množstvo jedál. Myslím si však, že pre každého treba rovnako variť. Je to síce trošku iné, ak ide o známu osobnosť. Ale či príde taký alebo onaký, tak sa mu snažím dať to, čo mu patrí. Nepotrpím si na tom, aby som sa snažil pre jedného viac a pre druhého menej. To sa ani nedá.

V lete chcem byť v Zamagurí, preto som sa nestal šéfkuchárom.

A aké je vaše obľúbené jedlo alebo čo mávate na obed väčšinou v nedeľu?

Väčšinou rezne (úsmev).

A čo by ste napríklad urobili nám, ak by sme chceli nejakú pochúťku?

Najprv by som sa Vás opýtal, čo máte radi, či mäso alebo niečo iné. Ak by to bolo mäso, tak asi rebierka na grile, na drevenom uhlí, čo sme robili v Rakúsku dosť často. Je to perfektné. Je to síce klasika, ale potom sa to samozrejme korenilo takým miešaným korením, bolo to výborné.

Beriete aj nejaké potraviny od tunajších pestovateľov alebo chovateľov?

Všetko, čo sa dá berieme z Frankovej. Majú výborné syry, bryndzu.

A čo víno? Slovenské, či zahraničné?

Mal som tu raz Poliakov a chceli piť víno. Mal som tu jedno kvalitné, ktoré som doniesol zo zahraničia, myslím, že rakúske a ponúkol som im ho, ale samozrejme dal som na výber a na ochutnávku aj našu Frankovku a oni potom, čo ochutnali, zobrali si Frankovku.

Aká je vaša funkcia v kuchyni v Rakúsku? Čo máte na starosti?

Je to podelené a každý robí niečo iné. Každý robí v tej hierarchii niečo iné. Ja mám na starosti mäso a všetko čo je s ním spojené. Mäso, ktoré dostane zákazník je teda na mne.

Takže robíte vlastne gro celého jedla... Nemali ste teda možnosť stať sa šéfkuchárom?

Bola by tá možnosť, samozrejme, ale nejde to preto, lebo pracujem sezónne a v lete chcem byť v Zamagurí, preto som sa šéfkuchárom nestal. Ak by som tam bol celý rok, bolo by to niečo iné, od roku 1977 pracujem v gastronómii a prax na to určite je, ale ja som takto spokojný.

Aká je Vaša obľúbená kuchyňa?

Asi tá naša, domáca, slovenská. Ak by som si mal vybrať zahraničie, tak asi francúzska kuchyňa, hlavne šaláty a ryby.

(lum)

PARÍŽSKY REZEŇ:

Jednoduchý a veľmi chutný rezeň od pána Gurecku. Recept na ktorom si pochutnávajú aj jeho rakúsky zákazníci.

Na prípravu 1 porcie potrebujeme:

200g teľacieho mäsa (môže byť aj bravčové alebo kuracie)

2 vajcia, soľ, biele korenie, hladká múka, olej

Mäso naklepeme, osolíme a okoreníme. Následne obalíme najprv v hladkej múke, potom v rozšľahaných vajciach. Vložíme do rozpáleného oleja. Aby sa rezeň piekol pomaly, plameň hneď stlmíme a po 2 minútach rezeň otočíme na druhú stranu. Pečieme ešte asi 4 minúty.

Ako prílohu podávame varené alebo pečené zemiaky a zeleninový šalát.

Pán Gurecka odporúča pred konzumáciou rezeň jemne pokvapkať čerstvým citrónom.

Chata Marta

CHATA V ZAMAGURÍ

Vychutnajte si oddych v panenskej prírode Malej Frankovej.

Zorganizujte si u nás spoločné rodinné, či firemné stretnutie.

Pozvite svojich priateľov a známych na chatu v Zamagurí.

<http://www.chatamarta.sk/>

tel.: 0904 599 359

ZÁKUTIA ZAMAGURSKÝCH DEJÍN: SITUÁCIA V ZAMAGURÍ PO PRVEJ SVETOVEJ VOJNE. ČSR ALEBO POJSKO?

V júli roku 1919 došlo z rozkazu veľmoci k československo-poľským poradám v Krakove. Zástupcovia Poľska prišli s návrhom na plebiscit¹, v ktorom začali prvý raz oficiálne uplatňovať svoje nároky na časti Spiša a Oravy. Zo Spiša žiadali celý Kežmarský, Spišskostaroveský, Staroľubovniansky okres, polovicu Levočského a Popradského okresu.

Správy o činnosti Poliakov najuvedomejších Zamagurčanov výrazne znepokojovali. Medzi takých patrilo najmä František Klein, farár vo Veľkej Lesnej a spišskostaroveský staviteľ Peter Martinček, ktorí svojimi listami spišského župana dr. Rumana upozorňovali na pomery v Zamagurí a dožadovali sa nápravy. Keďže situácia znepokojovala aj Ministerstvo s plnou mocou pre správu Slovenska, žiadalo listom z 2. mája 1919 dr. Rumana, aby čo najskôr precestoval celé pohraničné územie, zistil skutočnú

náladu obyvateľstva, aby ho uspokojil a pozbieral podpisy vo forme rezolúcií² proti pripojeniu k Poľsku. Poverený župný úradník Vojtech Beňus teda postupne navštívil Lesnicu, Červený Kláštor, Spišskú Starú Ves, Matiašovce, Lysú nad Dunajcom atď.

Výsledky Beňusovej cesty:

V Lesnici našiel roduverného Slováka v osobe miestneho farára Vendelína Húsku, pričinením ktorého podpísali rezolúciu všetci obyvatelia obce ochotne a bez obáv. Naproti tomu v Červenom Kláštore občania prehlásili, že osvedčenie za ČSR podpíšu len vtedy, ak ho podpíšu aj Starovešťania. Podobné prehlásenie urobili aj Lechničania. Obyvatelia Veľkého Lipníka a Stráňan podpísali osvedčenie za ČSR ochotne, ale pritom sa dožadovali „rusínskej autonómie“. Spišskú Starú Ves navštívil Vojtech Beňus 14. mája. Z pomoci horlivých Slovákov Pavla Kuchtu a Jozefa Nováka sa Starovešťania ochotne zhromaždili

na podpísanie osvedčenia, spolu to bolo 79 podpisov. Z radov inteligencie sa podpísali len miestny farár Herbst, riaditeľ Ludovej banky Pavel Boroň, notár Králiček a správca Daňového úradu Vojtech Suss. Ostatná inteligencia teda nebola rovnakého zmysľania ako zamagurskí roľníci. Osvedčenie nepodpísali ani remeselníci a medzi početným židovským obyvateľstvom sa našli len štyria z nich. Staroveská „honorácia“³ bola teda ako všade inde na Spiši proti ČSR a vo svojej nenávisti proti všetkému slovenskému bola ochotná pridať sa ku komukoľvek. V Starej Vsi teda prevládala všeobecná sympatia tejto skupiny k Poľsku, sprevádzaná aktívnou účasťou v prospech Poľska. Pritom nemožno zamľčať, že aj medzi staroveským ľudom sa našlo pár jednotlivcov, ktorí sympatizovali s Poliakmi a že mnohí boli k problému lahostajní.

(lid)

LUDOVÉ MÚDROSTI ZAMAGURČANOV:

Jaky ryftoř - tako dzedžina.

1 plebiscit - hlasovanie o dôležitom štátnom alebo verejnom akte, tzv. referendum

2 rezolúcia - rozhodnutie kolektívneho orgánu, uznesenie

3 honorácia - panstvo, spoločenská smotánka

STĽPČEK ROMANA ŠEMRÁKA

Kresťan a láska

„Nové prikázanie Vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali ako som ja miloval vás.“ (Jn 13,34) Pán Ježiš od nás požaduje takú lásku, akú mal ON: do krajnosti, márnivú... „Ako som ja miloval Vás.“ Nemôžem milovať podľa seba. Musíme milovať ako miloval Boh. V čisto kresťanskej perspektíve to znamená, že nestačí milovať druhého ako seba. Treba milovať ako miloval Ježiš. Naša láska musí byť taká, akou bola jeho láska: žiarivá, horúca, bez výnimiek a diskriminácie. Musí objímať aj tých, ktorí si ju nezaslúžia. Láska, ktorá nezávisí od prijatia alebo odmietnutia a nesmie byť podmienená dobrotou alebo zlobou, krásou alebo nepeknosťou, sympatiou alebo antipatiou. Pápež Ján XXIII. vo svojich listoch príbuzným často radil, aby sa v každom prípade snažili vžiť do situácie blížneho a vtedy im odpadnú mnohé prekážky lásky. V roku 1943 napísal svojmu bratovi Jozefovi: „Usilujme sa nadovšetko získať presvedčenie, že nie všetko, čo druhí robia, je zlé a všetko, čo my robíme, je dobré. Čím viac uplatníme v každom prípade pokoru a ohľad na blížneho a dovolíme blížnemu, aby sa presadil, tým viac nás bude Pán požehnávať a my budeme vždy a s každým dobre vychádzať.“ To je zlaté pravidlo pri našich vzťahoch s ľuďmi.

Roman Šemrák

ĽUDOVÉ LIEČENIE A ZAMAGURIE 2

Ako sme Vám v minulom čísle slúbili, pokračujeme v liečení pomocou zamagurských prírodných znalostí. Naši predkovia využívali nielen liečivé rastliny, ale aj lieky živočíšneho pôvodu. Poďme sa teda pozrieť na niektoré z nich.

Zamagurčania kládli väčší dôraz na magický než na racionálny účinok týchto živočíšnych prostriedkov. Asi najrozšírenejším liekom bolo mlieko. Využívali ho skoro vo všetkých jeho formách. Kyslé mlieko prikladali na opuchliny, liečili ním rany, zapálené oči, pôsobilo proti zápche. Sladké mlieko užívali pri pálení záhy, obklady z neho zmiernovali horúčku, na lišaj pomáhala mliečna pena. Vyrážky, opuchliny, mozole, otlaky či odreniny zmiernoval cmar. Naši predkovia poznali silu masla a smotany, ktorými liečili omrzliny a popáleniny. Nepríjemný hnis z vredov vytiahli obklady z tvarohu. Z vajčok nepripravovali len tradičné zamagurské pochúťky, ale poslúžili im aj na zmiernenie horúčky, bielka sa dávali na pluzgiere a popáleniny. Masť si poradila s omrzlinami a slanina porazila rany a tvrdé vredy. Zamagurské liečiteľstvo zahŕňalo aj nie veľmi príjemné metódy.

Totíto ľudia využívali aj zvieracie a ľudské fekálie. Na popáleninu priložili čerstvé konské lajno, pri zápale pľúc pili kravský moč. Vytlačený konský hnoj pili Zamagurčania pri žalúdočných vredoch a bol užitočný aj pri horúčke. Človeka trpiaceho žltackou krmili ľudskými výkalmi. Liek na otravu alkoholom bol teplý moč, ktorý prikladali aj na podliatiny. Človeka po porážke zakopali po hrdlo do ovčieho hnoja s vierou, že tým sa chorobe, resp. démonovi choroby zhnusí pobyt v tele a následne telo opustí. Ústne kútky zmenšoval usný maz, bradavice zmizli vďaka menštruáčnej krvi. Najčastejšia pomôcka na zastavenie krvácania bola pavučina, pre lepšie trávenie sa jedli posekané rybie kosti. „Zlú krv“ z človeka vysali pijavice.

Dnes to bolo síce o nie veľmi príjemných metódach, no naša minulosť a pravdy o našich predkoch nie sú vždy tie najpríjemnejšie. Jednoduchý ľud však nemal na výber a liečil sa tak, ako to vedel. Ani toto však nie je všetko. Nabudúce ukončíme tento zamagurský liečiteľský stĺpček informáciami o minerálnych liečivách, ale aj o liečivých prostriedkoch, ktoré v dnešnej dobe nesú označenie fyzikálna liečba.

(sib)

POTRAVINY

u *Majky*

Štúrová 236, Spišská Stará Ves

Jediné potraviny v Spišskej Starej Vsi otvorené aj vo večerných hodinách!

Otváracie hodiny: 06:00 – 19:30

Každý deň čerstvé pečivo, čerstvá zelenina a ovocie dovážané štyrikrát týždenne, široký sortiment mliečnych a mäsových výrobkov, drogérie, alkoholu, piva, sladkostí, či iných pochutín a bežných potravín.

MLADÝ, TALENTOVANÝ ZAMAGURČAN PREPLAVIL UŽ AJ USA!

Po absolvovaní nominačných pretekov, konajúcich sa v štyroch kolách, si Marko Gurecka ako jednoznačný víťaz zaistil postup na Majstrovstvá sveta juniorov v kanoistike na divokej vode, ktoré sa konali v USA.

V dňoch od 12. do 16. júla tento mladý, talentovaný Zamagurčan reprezentoval Slovensko a obsadil krásne 24. miesto. „V semifinálovej jazde som chytil protiprúdnu bránu a potom ešte pár ďalších, čo spôsobilo, že som dostal dokopy asi 11 trestných sekúnd,“ konštatuje mladý slalomár. „Bol som dosť sklamaný, pretože som urobil veľkú

chybu, vďaka ktorej som nepostúpil do finále a prišiel som o dobré umiestnenie,“ dodáva. Okrem toho však absolvoval tzv. tímovú jazdu, kde sa spolu s Patrikom Gajarským a Jergušom Baďurom umiestnili na výbornom piatom mieste.

Aj napriek tomu, že preteky nedopadli presne podľa Markových predstáv, nevešia hlavu a už aj v týchto dňoch bojuje o ďalšie medaily. V Slovinskom Solkane, kde sa v dňoch 6. až 9. septembra konajú Majstrovstvá Európy, či v pretekoch Olympijských nádejí si zmeria sily s ostatnými športovcami.

(lid)

PRÍSPEVOK OD ČITATEĽA O PSÍČKOVI A MAČIČKE...

Nie som Karel Čapek, ale zvieratká mám rád a týmto článkom si nechcem pohnevať priateľov zvierat, ale k tomuto príspevku ma priviedli naše médiá. V jednom z nich prebieha relácia "Nebíčko v papuľke." Nuž my ľudské tvory máme najnovšie papuľky. V inej televízii v televíznych novinách zomierajú psíky. Je samozrejme nehanobnosť, keď otrávi niekto psa alebo hocikaké iné zviera, ale prečo ľuďom dávame zvieracie a zvieratám ľudské potencionálne vlastnosti. Ja keď mám nebíčko v papuľke, to som si navodil jedením alebo nebudaj žraním, lebo nás ešte v škole učili že zvieratá žerú a ľudia jedia, zvieratá zdochýňajú a ľudia zomierajú. Je mi nadovšetko jasné, že od ukončenia základnej školy prebehlo mnoho rokov, doba sa zmenila, ubúda deti, narastá počet domácich miláčikov zo zvieracej ríše. Niekedy bolo nepredstaviteľné, aby pes a mačka zdieľali spoločnú izbu so svojimi gazdami. Pes strážil dom a mačka chytala myši. Lenže záplava demokracie doniesla aj záporne stránky. Paneláky v mestách sa začali plniť, ba až prepĺňať domácimi maznáčikmi, ktorí po určitej dobe skončili na ulici a tí čo mali viac šťastia v útulkoch pre zvieratá, ktoré nám v poslednej dobe na radosť Slobody zvierat rastú ako huby po daždi. Nie, že by som mal niečo proti tejto organizácii,

ale preplnenej koterce a kletky, to tiež nie je výhra pre tieto zvieratká. Sídlička sú preplnené zvieracou ríšou a pieskoviská pre detúrence plné výkalov. Ešte je celkom dobre, že miláčikov

krmíme značkovými granulami, po ktorých majú pevné hovienka, radosť do nich stúpiť, veď smrad zo značkového hovienka musí normálne voniať. Iní „múdri páni“ zakázali odstrel zdivočených psov a mačiek v lesoch. To bude krásne, keď nová rasa psa Bastard lesný bude strhávať zver a narobí viac škôd ako všetky vlčie svorky, ktorých je nie príliš veľa, keď zistíme, že je čoraz menej bažantov a prepelíc, lebo na ich vajčkách si pochutnáva nový

druh Mačky potulnej. V detstve som čítal rozprávky o doktorovi Jajbolitovi. Bol to lekár, ktorý rozumel zvieracej reči. Škoda, že v dnešnej dobe nie je taký, ktorému by všetko porozprávali domáci miláčkovia, ako sa musia tlačíť v jednoizbovom byte s nejakými ľudskými mládatami, ktorých rodičia chodia s nimi k lekárovi, lebo sa sťažujú na rôzne druhy alergie. Vraj alergia na srst na prach a neviem ešte načo. Ako dobre, keď sú tie ľudské mládatá v škole alebo v škôlke, aj domáca pani má na nich viac času. Doktor by si aj vypočul, ako sa „dobre cítia“ v rôznych oblekoch, ktoré im vymysleli módne salóny. Že psy zomierajú má aj jedno plus, vymizne nadávka „skapal ako pes“.

Budujeme zvieracie cintoríny a útulky, ulice sú plné bezdomovcov a dôchodcovia v domovoch musia platiť skoro celé dôchodky, aby si užívali dôstojnú starobu. Kde sme to dospeli, keď sme povýšili zvieraciu ríšu nad dôstojnosť človeka.

Je veľmi dobre, že v našich zamagurských dedinách chodia gazdovia koňom, kravám a ostatnému gazdovstvu dať nažrať, pohľadia ich po pysku. Deťom pekne dajú navečerať, poutierajú im ústa, na ktoré dajú pusku na dobrú noc. Minule Janovi zdochol Dunčo, bol to dobrý pes, strážil mu gazdovstvo celých štrnásť rokov, zakopali ho tam pod jablňou. Pri zbere jabĺk si vždy naň spomenú.

Emanuel Galčík, Ilustrácia: Lucia Krempaská

Marko Gurecka

Zamagurské noviny, vydáva Divadlo RAMAGU, o.z. Spišská Stará Ves, ročník I, číslo 6, 10. september 2012, náklad 400 ks, cena výtlačku 1€, Zamagurské noviny sú zaregistrované Ministerstvom kultúry SR pod registračným číslom EV 4585/12, ISSN 1338-8061

Redakcia: Lukáš Marhefka, Simona Bombarová, Lívia Dermová, Ján Gemza, Marián Marhefka.

Externí prispievatelia: Emanuel Galčík, Margita Krišandová, Roman Šemrák.

Ilustrácie: Lucia Krempaská, Jazyková korektúra: Lenka Bombarová, Tlač: Tlačiareň Kežmarok, s.r.o.

Kontakty: Divadlo RAMAGU, o.z., Štúrova 446/54, 06101 Spišská Stará Ves, IČO: 42232473, noviny@divadloramagu.sk, www.divadloramagu.sk, tel.: +421 903 991 075, +421 902 257 650

FOTO BODKA.

Nenahraditeľná členka Divadla RAMAGU Lívia Dermová oslávila minulý mesiac svoje 20. narodeniny!

BLAHOŽELÁME!

FUTBAL

MUŽI - Tabuľka - 1. "ČEZ" trieda

1	V.LOMNICA	7	5	1	1	27:7	16
2	STRÁŽE	7	5	1	1	15:12	16
3	SP.BELÁ "B"	7	4	2	1	22:8	14
4	KRAVANY	7	4	2	1	19:10	14
5	LUBICA	7	4	1	2	18:13	13
6	VIKARTOVCE	7	4	0	3	28:10	12
7	VRBOV	7	3	3	1	16:18	12
8	BATIZOVCE	7	3	1	3	16:18	10
9	MENGUSOVCE	7	2	3	2	14:17	9
10	SPŠTVRTOK	7	2	2	3	16:14	8
11	L.TEPLIČKA	7	2	2	3	17:19	8
12	VERNÁR	7	2	2	3	11:19	8
13	SP.ST.VES	7	1	1	5	9:21	4
14	LUČIVNÁ	7	1	1	5	11:23	4
15	HORKA	7	1	1	5	9:23	4
16	V.SLAVKOV	7	1	1	5	12:28	4

V prvej triede sledujeme mužstvo Spišskej Starej Vsi už od začiatku vydávania Zamagurských novín, no dôvodov na radosť bolo zatiaľ naozaj ako šafránu. Spišská Stará Ves odohrala sedem zápasov, v ktorých inkasovala 21 gólov, čiže priemerne sú to 3 góly na zápas, čo nie je veľmi radostný prepočet. Jedenásť gólov sme si pripísali na strelecký účet, čo je žiaľ žalostne málo na priaznivé výsledky. Paradoxne je však známe, že v Spišskej Starej Vsi nie je núdza o futbalové talenty, problém bude teda niekde inde. V nasledujúcom čísle sa Vám situáciu v TJ Slávia Dunajec Sp. St. Ves pokúsime priblížiť z pohľadu zainteresovaných a rozlúsknuť tak oriešok neúspechu.

Prehľad zápasov :

- kolo (29. 7. 2012)** – Sp. St. Ves 2 : 3 Stráže, Góly: Dluhý Ivan, Matiko René – Barabas (2), Gavalier
- kolo (5. 8. 2012)** – Sp. St. Ves 3 : 3 Sp. Štvrtok, Góly: Fuchs Anton (2), Matiko René – Bajtoš(2), Javorský
- kolo (12. 8. 2012)** – Kravany 5 : 0 Sp. St. Ves, Góly: Tkáč (2), Cihon, Bandžuch, Kovalčík

4. kolo (19. 8. 2012) – Sp. St. Ves 1 : 2 Lubica, Góly: Kovalský Matej – Harabin, Kaprál

5. kolo (26. 8. 2012) – Vrbov 3 : 1 Sp. St. Ves, Góly: Baláž, Varmus, Michalčík – Christján Mačák

6. kolo (2. 9. 2012) – Sp. St. Ves 2 : 0 Lučivná, Góly: Bolcár Štefan (2)

MUŽI - Tabuľka - 3. trieda sk. "B"

1	VLKOVÁ	5	3	1	1	19:12	10
2	SP.HANUŠOVCE	5	3	0	2	11:9	9
3	VÝBORNÁ	4	2	2	0	10:3	8
4	PODHORANY	4	2	1	1	19:8	7
5	MATIAŠOVCE	4	1	1	2	3:10	4
6	FRANKOVÁ	4	1	0	3	1:9	3
7	OSTURŇA	4	0	1	3	5:17	1

Radosť nám robí mužstvo Spišských Hanušoviec, ktoré hneď od začiatku drží krok s lídrom tabuľky Vlkovou. Značnou podporou pre mužstvo Sp. Hanušoviec je prestup kanoniera bývalého mužstva Relova, Dávida Dudžáka, ktorý svoj zmysel pre góly uplatnil už v prvých zápasoch v novom drese. Matiašovce s jednou remízou, výhrou a dvoma prehrami držia stred tabuľky a nováčik Osturňa sa evidentne v tejto súťaži ešte nestihol aklimatizovať, sezóna sa však ešte len začala, času na nápravu neúspechu je stále dosť.

Prehľad zápasov:

1. kolo (5. 8. 2012) – Sp. Hanušovce 2 : 4 Vlková, Góly: Tyrpák Peter, Dudžák Dávid – Vnenčák, Pavličko, Dolanský, Gedra

Matiašovce 1 – 0 Franková, Góly: Štefaňák Marián

2. kolo (12. 8. 2012) – Vlková 7 : 0 Franková, Góly: Chodanič (3), Nebus(2), Karolyi, Dolanský

Výborná 6 : 0 Matiašovce, Góly: Mírka P.(2), Mírka E., Mírka D., Mírka E., Dunka.

Sp. Hanušovce 3 : 1 Osturňa, Góly: Kušmírek Daniel, Dudžák Daniel, Dudžák Roman – Kosturák Marcel

3. kolo (19. 8. 2012) – Osturňa 1 : 6 Vlková, Góly: Pavlík Ján – Nebus(2), Karolyi(2), Chodanič(2)

Podhorany 3 : 4 Sp. Hanušovce, Góly: Galschneider, Sabol, Suchý – Bolcár Pavol(3), Dudžák Dávid

Franková 0 : 1 Výborná, Góly: Mírka

4. kolo (26. 8. 2012) – Sp. Hanušovce 2 : 0 Matiašovce, Góly: Bolcár Pavol, Kriššák Peter

Osturňa 1 : 6 Podhorany, Góly: Leštinský Lukáš – Suchý Jaroslav(2), Galschneider, Suchý Ján, Vislocký, Galik

5. kolo (2. 9. 2012) – Matiašovce 2 : 2 Osturňa, Góly: Veselovský Tomáš(2) – Polák Peter, Mudrák Kamil

Franková 1 : 0 Sp. Hanušovce, Góly: Solava Matúš

ŽIACI - Tabuľka - U 15 - 1. trieda

1	SP.ST.VES	4	4	0	0	22:2	12
2	V.LOMNICA	4	4	0	0	22:4	12
3	ŠTRBA	4	4	0	0	19:7	12
4	SPŠTIAVNIK	4	3	0	1	20:8	9
5	KRAVANY	4	3	0	1	13:4	9
6	VIKARTOVCE	4	2	0	2	12:8	6
7	SPBYSTRÉ	4	1	0	3	16:14	3
8	PODHORANY	4	1	0	3	9:13	3
9	SPŠTVRTOK	4	1	0	3	9:21	3
10	HORKA	4	1	0	3	6:23	3
11	MLYNČEKY	4	0	0	4	2:23	0
12	HRANOVNICA	4	0	0	4	3:26	0

ŽIACI - Tabuľka - U 15 - 2. trieda "B"

1	TOPOREC	4	3	1	0	23:6	10
2	HUNCOVCE	4	3	1	0	20:6	10
3	SLOV.VES	4	3	0	1	20:3	9
4	PODOLÍNEC	4	3	0	1	21:9	9
5	VLKOVÁ	4	2	1	1	4:8	7
6	GR.PETROVCE	4	2	0	2	14:15	6
7	MATIAŠOVCE	4	1	2	1	15:4	5
8	VRBOV	4	1	1	2	13:13	4
9	SPHRHOV	4	1	0	3	3:9	3
10	ŽAKOVCE	4	1	0	3	4:20	3
11	VLKOVCE	4	1	0	3	6:27	3
12	ST.LESNÁ	4	0	0	4	6:29	0

DORAST - Tabuľka - U 19 - 1. trieda "B"

1	SP.ST.VES	2	2	0	0	8:1	6
2	SPŠTVRTOK	2	2	0	0	9:3	6
3	HUNCOVCE	2	1	0	1	13:5	3
4	VRBOV	1	1	0	0	6:1	3
5	PODOLÍNEC	1	1	0	0	4:0	3
6	PODHORANY	2	0	1	1	1:5	1
7	JÁNOVCE	2	0	1	1	1:12	1
8	VTATRY	2	0	0	2	1:8	0
9	VLKOVCE	2	0	0	2	2:10	0

(lum)

DHZ RELOV VÍTAZ LIGY

Kežmarská liga dobrovoľných hasičov skončila a má svojho víťaza. Stal sa ním jednoznačne DHZ Relov, ktorý počas celej ligy dosahoval vynikajúce výsledky.

Do záverečného poradia bolo započítaných deväť najlepších pretekov, ktoré mužstvá absolvovali z mnohých súťaží, ktorých sa zúčastnili. Pre Relov bolo započítaných deväť prvých miest, a preto bezkonkurenčne súťaž vyhral. Vicemajstrom súťaže je DHZ Spišské Hanušovce, ktoré rovnako ako Relov podávali počas celej sezóny stabilne výborné výkony, no Relov im na záver sezóny ušiel o osem bodov. Spišská Stará Ves sa neudržala na vedúcich troch priečkach a v závere sezóny

padla na konečné piate miesto. V prvej sedmičke sa usadili aj Veľká Franková a Matiašovce, a tak môžeme spokojne konštatovať, že dobrovoľné hasičské družstvá sú ozdobou súťaže a patria k absolútnej elite tejto ligy. Víťaznému Relovu a Spišským Hanušovciam držíme palce na majstrovstvách východného Slovenska a veríme, že sa kvalifikujú aj na celoslovenské vyvrcholenie súťaže a zmerajú si sily s top družstvami z celého Slovenska. Vopred ďakujeme za vzorné reprezentovanie Zamaguria vo východoslovenskom meraní síl, kde postupujú len prvý traja z každej okresnej súťaže.

Hasičskému športu zdar!

(lum)

1.	RELOV	135
2.	SP. HANUŠOVCE	127
3.	ŽAKOVCE	119
4.	KRÍŽOVÁ VES	116
5.	SP. ST. VES	115
6.	VEĽKÁ FRANKOVÁ	113
7.	MATIAŠOVCE	91
8.	PODHORANY I.	70
9.	VOJŇANY	69
10.	KEŽMAROK	61
11.	BUŠOVCE	58

Víťazná zostava DHZ Relov:

Kôš - Ján Bielač
Naberačka - Patrik Dudžák
Strojník - Marek Bielač
Béčka - Lukáš Dudžák
Rozdeľovač - Ondrej Dluhoš
Pravý prúd - Dávid Dudžák
Ľavý prúd - Tomáš Bielač